نفت و انرژی

پیشرفت بیش از ۶۰ درصدی طرح جمع‌آوری گازهای مشعل در آغاجاری

مدیرعامل شرکت بهره‌برداری نفت و گاز آغاجاری از پیشرفت بیش از ۶۰ درصدی پروژه جمع‌آوری گازهای مشعل در این منطقه خبر داد و گفت: هدف‌گذاری شده است تا پایان سال ۱۴۰۷، در حوزه عملیاتی آغاجاری به‌جز در موارد فنی، گازسوزی نداشته باشیم.

به گزارش زمان به نقل از وزارت نفت، سیدمحسن دهبان‌پور درباره مهم‌ترین اولویت‌ها و اهداف شرکت بهره‌برداری نفت و گاز آغاجاری بیان کرد: همسو با برنامه‌های ابلاغی شرکت ملی نفت ایران و شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب، برنامه‌های بهره‌برداری و تولیدی شرکت به‌صورت مدون تدوین و در حال اجراست. این برنامه‌ها شامل مجموعه‌ای از اقدام‌های توسعه‌ای، تعمیری و ترمیمی روی چاه‌ها، همچنین روزآمد کردن ماشین‌آلات، تجهیزات و کارخانه‌های فرآورشی است تا بتوانیم به اهداف تکلیفی تعیین‌شده دست یابیم.

وی با بیان اینکه روند اجرای برنامه‌ها تاکنون رضایت‌بخش بوده است، افزود: اولویت اصلی ما تحقق تولید تکلیفی، تثبیت تولید و سپس افزایش تولید در چارچوب برنامه‌های مصوب شرکت ملی نفت است. خوشبختانه در این مسیر اقدام‌های مؤثری انجام و نتایج مناسبی نیز حاصل شده است.

مدیرعامل شرکت بهره‌برداری نفت و گاز آغاجاری با اشاره به اهمیت ملی و حاکمیتی موضوع جمع‌آوری گازهای مشعل تصریح کرد: یکی از اولویت‌های جدی ما، جمع‌آوری گازهای مشعل است که با چند راهبرد ازجمله استفاده از ظرفیت سرمایه‌گذار اصلی ما یعنی هلدینگ خلیج فارس و جذب سرمایه‌گذاران از طریق برگزاری مزایده دنبال می‌شود. هدف‌گذاری ما بر این است که تا پایان سال ۱۴۰۷، در حوزه عملیاتی آغاجاری به جز در موارد فنی، گازسوزی نداشته باشیم.

دهبان‌پور درباره تازه‌ترین وضع این پروژه گفت: در میدان آغاجاری پروژه جمع‌آوری گازهای مشعل به پیشرفت حدود ۶۰ تا ۶۲ درصدی رسیده است، همچنین در میدان رگ سفید، با راه‌اندازی واحدهای نم‌زدایی و تقویت فشار، تاکنون حدود ۱۲۵ میلیون فوت‌مکعب از گازهای مشعل این میدان جمع‌آوری شده که معادل حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد گازهای تولیدی این حوزه است. برای جمع‌آوری باقی‌مانده گازها نیز از طریق مزایده و استفاده از ظرفیت‌های داخلی برنامه‌ریزی شده است.

تأکید بر همدلی سه‌جانبه در تعیین حداقل دستمزد؛

افزایش حقوق به‌تنهایی نمی‌تواند مشکلات معیشتی را مرتفع سازد

نماینده کارفرمایان در شورای عالی کار با تأکید بر اهمیت نیروی انسانی در تولید، خواستار تنظیم افزایش حقوق و دستمزد در کنار اجرای همزمان برنامه‌های دولت برای تأمین مسکن کارگری، تخصیص مؤثر کالابرگ و مهم‌تر از همه، کنترل جدی تورم شد.

به گزارش زمان به نقل ازایرنا، علی اصغر آهنی‌ها بر ضرورت اتخاذ یک رویکرد کل‌نگر در فرآیند تعیین دستمزد سال جاری تأکید و اعلام کرد: افزایش حقوق به‌تنهایی نمی‌تواند مشکلات معیشتی کارگران را مرتفع سازد.وی با اشاره به افزایش هزینه‌های تولید در کشور، نیروی انسانی را یکی از پایه‌های اساسی تولید و حفظ اشتغال دانست و افزود: راه نجات کشور در گرو تولید و حفظ معیشت مردم است. بنابراین، باید به نحوی برنامه‌ریزی شود که افزایش حقوق، هم‌راستا با اجرای برنامه‌های اجرایی و درست برای مسکن کارگری، تخصیص مناسب کالابرگ در جهت حل مشکلات معیشتی و مهم‌تر از همه، برنامه کنترل تورم باشد. آهنی‌ها معتقد است که برقراری آرامش خاطر برای نیروی کار از طریق تامین نیازهای اساسی، به طور مستقیم بر بهره‌وری تأثیر می‌گذارد و طبیعتاً اگر نیروی انسانی به لحاظ معیشتی دچار مشکل باشد، فکر و روحیاتش موجب می‌شود تا نتواند کارایی لازم را داشته باشد. نماینده کارفرمایان به وضعیت اقتصادی کشور اشاره کرد و گفت: با توجه به آزادسازی‌های یکباره‌ای که در کشور رخ داد، هرچند شاید لازم بود جلوی برخی رانت‌ها گرفته شود، اما باید به‌طور جدی به فکر نیروی انسانی باشیم و تمام توان خود را در چهار حوزه مسکن، کالابرگ، تورم و حقوق به کار گیریم. آهنی‌ها به نتایج مذاکرات سال گذشته شورای عالی کار اشاره و خاطرنشان کرد: سال گذشته تلاش شد تا با برگزاری نشست‌های مشترک با جامعه کارگری و بازنشستگی، همدلی مناسبی شکل بگیرد که این همراهی موجب رضایتمندی نسبی شد. امیدواریم امسال نیز جامعه کارگری، بازنشستگی و دولت با یک همدلی و همراهی بتوانند شرایط مناسبی را برای قشر تولید و کارگر فراهم کنند. وی ضمن قدردانی از درایت جامعه کارگری و بازنشستگی، ابراز اطمینان کرد که این ۲ گروه با درک وضعیت فعلی جامعه، حداکثر همکاری را خواهند داشت. آهنی‌ها با پذیرش واقعیت «جنگ اقتصادی تمام عیار»، نگاه دولت به حمایت‌های غیرمستقیم را منوط به اجرای کامل مصوبات دانست و ادامه داد: دولت توان مشخصی دارد و بر اساس مصوبات مجلس و نحوه تخصیص کالابرگ عمل می‌کند، اگر آن روش به صورت کامل اجرا شود، به قطع می‌تواند حمایت‌ها بر پایه کالا باشد و اگر بر اساس کالا و مقدار افزایش یابد، تأثیر این تحولات در بهبود معیشت مشاهده خواهد شد.

دو مسیر طرح مسکن استیجاری؛ تملک آماده‌ها یا ساخت واحدهای جدید

طرح استیجاری عمومی با هدف کاهش فشار بازار اجاره و ارائه اجاره‌بهای کنترل‌شده و با مشارکت بخش خصوصی اجرا می‌شود تا از طریق تملک واحدهای آماده یا ساخت واحدهای جدید، عرضه پایدار در بازار مسکن محقق شود.

به گزارش زمان به نقل ازایرنا، در شرایطی که مسکن به یکی از مهم‌ترین بخش هزینه های خانوارها بخصوص اقشار کم‌درآمد و جوانان تبدیل شده است، وزارت راه و شهرسازی با رویکردی جدید، طرح «مسکن استیجاری عمومی» را کلید زده است. این طرح در حالی که طرح‌های قبلی اغلب بر خرید و مالکیت تمرکز داشتند، به دنبال فشار بر مستأجران است و بنابراین، واحدهای نوساز را به‌صورت اجاره بلندمدت در اختیار دهک‌های پایین و زوج‌های جوان قرار می‌دهد. کارشناسان معتقدند با توجه به ناتوانی دهک‌های اول تا چهارم در خرید مسکن در کلانشهرها و شهرهای بزرگ، سیاست جدید دولت چهاردهم با محوریت «مسکن استیجاری عمومی» می‌تواند پاسخ عملی و پایدار به نیاز مسکن اقشار کم‌درآمد، متوسط و پایین جامعه باشد. امری که قرار است با مشارکت بخش خصوصی به انجام برسد. طرح مسکن استیجاری دولتی با هدف کنترل بازار اجاره و حمایت از اجارهنشین‌ها، در دو مسیر متفاوت اجرا می‌شود. در روش نخست، دولت واحدهای مسکونی آماده و موجود را تملک کرده و با اجاره‌بهای کنترل‌شده در اختیار متقاضیان قرار می‌دهد؛ مسیری که سرعت اجرای بالاتری دارد و می‌تواند سریع‌تر به کاهش فشار اجاره کمک کند. روش دوم، ساخت واحدهای مسکونی جدید با کاربری استیجاری است که با تمرکز بر زوج‌های جوان بویژه افرادی که در سال‌های اخیر ازدواج کرده‌اند، دنبال می‌شود. تفاوت اصلی این دو روش در زمان و نحوه تأمین واحدهاست؛ یکی پاسخ کوتاه‌مدت به نیاز بازار اجاره و دیگری راهکاری بلندمدت برای ایجاد عرضه پایدار مسکن استیجاری در کشور است. مطابق اعلام مسئولان وزارت راه و شهرسازی، برنامه اصلی عرضه مسکن استیجاری با مشارکت بخش خصوصی انجام خواهد شد. کارشناسان تاکید دارند در عین حال، باید طرح هایی با بازدهی اقتصادی مناسب برای سازندگان ساختمان تعریف شود، تا این موضوع برای سازندگان هم سودآور باشد. در این زمینه، احسان مسعودی مشاور معاون مسکن و ساختمان وزارت راه و شهرسازی اظهار داشت: در دولت چهاردهم تصمیم بر آن شد تا زمین آماده‌سازی شده را تحویل متقاضیان دهیم تا خودشان راسا نسبت به ساخت و ساز اقدام کنند. وی گفت: در حوزه انبوه‌سازی، حدود ۸۵۰ هزار پروژه از سال‌های گذشته آغاز شده که متاسفانه تامین مالی خوبی از سوی بانک‌ها در آنها انجام نشده است و سازندگان بخش خصوصی و انبوه سازان نیز فقط چشم به آورده افراد داشته و در این پروژه‌ها هزینه نکرده‌اند. مسعودی افزود: با توجه به تورم عمومی موجود در اقتصاد کشور، هم هزینه‌های ساخت بالا رفته و هم مدت زمان اجرای پروژه‌ها طولانی شده است؛ همه این موارد وزارت راه و شهرسازی را بر آن داشت تا ساخت این واحدها را به خود مردم واگذار کند. وی خاطرنشان کرد: بر همین اساس در دولت چهاردهم نیز پروژه‌های انبوه‌سازی انگشت شماری تعریف شد و دولت بیشتر آماده‌سازی زمین‌ها و تسهیل در فرآیند کار برای متقاضیان (معرفی آنان به بانک‌ها، اخذ پروانه، ارائه خدمات زیربنایی و روبنایی و ...) را دنبال کرد. مشاور معاون مسکن و ساختمان وزارت راه و شهرسازی تاکید کرد: در این پیوند، همه ارکان دولت از وزارت نیرو (شرکت های آب و برق)، وزارت ارتباطات، وزارت نفت، شهرداری‌ها و ... باید در حد توان خود پای کار باشند، نه اینکه فقط وزارت راه و شهرسازی را مسئول کار بدانیم. وی درخصوص برخی انتقادات سازندگان بخش خصوصی از عدم مشورت وزارت راه و شهرسازی با آنان در اجرای پروژه‌ها، اظهار داشت: در شورای عالی مسکن دوره نوزدهم (که نخستین جلسه این شورا در دولت چهاردهم بود)، کارگروه رفع موانع و چالش‌های ساخت با حضور نمایندگان بخش خصوصی، انبوه سازان و صنعتی سازان راه‌اندازی شد و همواره در تلاشیم تصمیمات با حضور و مشارکت بخش خصوصی باشد. مسعودی تاکید کرد: سیاست وزارت راه و شهرسازی در شهرهای کوچک و متوسط؛ ارائه زمین به افراد جهت ساخت مسکن و در شهرهای بزرگ و کلانشهرها به دلیل کمبود اراضی؛ راهبری مسکن استیجاری است. وی گفت: با توجه به اندک زمان باقی‌مانده تا پایان سال، اعمال طرح مسکن استیجاری نتوانست آن‌طور که باید در مسیر اجرایی شدن قرار بگیرد و بیشترین تمرکز وزارتخانه بر تملک اراضی و معاوضه آنها با واحدهای ساخته شده بود.مشاور معاون مسکن و ساختمان وزارت راه و شهرسازی اذعان‌داشت: برای سال بعد اما می‌توان اراضی مناسبی را در اختیار بخش خصوصی و سازندگان قرار داد تا با استفاده از شیوه‌های جدید، صنعتی‌سازی و انبوه‌سازی، طرح مسکن استیجاری را با قوت بیشتر اجرایی کنند. وی تاکید کرد: به اعتقاد کارشناسان، عرضه سالانه بین ۳۰ تا ۴۰ هزار واحد مسکونی به طرح مسکن استیجاری، می‌تواند در تعادل بخشی به بازار مسکن موثر باشد.

لزوم تعریف مشوق‌هایی برای سازندگان حرفه‌ای مسکن

در همین زمینه، رامین گوران، رئیس انجمن انبوه‌سازان مسکن و ساختمان استان تهران درخصوص برنامه دولت برای تامین مسکن استیجاری با اولویت کلانشهرها و شهرهای بزرگ و سایر طرح‌های حمایتی مسکن، افزود: این انجمن همواره تلاش کرده تا در چنین مواردی به عنوان بازوی اجرایی در کنار دولت باشد. این مقام صنفی خاطرنشان کرد: با این حال، مشکلی که به طور معمول وجود دارد «دخالت در امور بخش خصوصی» است یا نسخه‌هایی ارائه می‌شود که ایراداتی داشته یا سابقه شکست داشته است و بدون مشورت کافی با بخش خصوصی، ارائه می شوندوی اظهار داشت: به‌طور مثال، هفته گذشته بدون اینکه با بخش خصوصی مشورت شود، دستورالعملی درخصوص تامین زمین برای مسکن استیجاری تهیه شد. پس از تهیه و تدوین آن، به ما اعلام شد که در یک روز مشخص درباره آن نظر بدهید.گوران تصریح کرد: از آنجایی که قرار است طرح مسکن استیجاری با سرمایه بخش خصوصی اجرایی شود، بهتر است که طرح و مدل آن نیز از سوی بخش خصوصی پیشنهاد شود، نه اینکه طرحی ارائه شود که قابلیت اجرا نداشته باشد. در این صورت شاهد سوء استفاده‌هایی نیز خواهیم بود، چرا که یک سری افراد ناآگاه‌مد برای تامین زمین اقدام خواهند کرد و در نتیجه کل پروژه مختل می‌شود. وی تاکید کرد: امروز افرادی که دارای برند و اعتباری در صنعت ساختمان هستند، ریسک چنین پروژه‌هایی را قبول نمی‌کنند، چرا که احساس می‌شود طرح از پختگی لازم برخوردار نیست.

آگهی قانون تعیین تکلیف

اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی شهرستان دورود-سری (٤٩٤) جمعی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی ،املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی دورود مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلا معارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل در دو نوبت آگهی می‌گردد. در صورتی که هرکس نسبت به صدور سند مالکیت بنام متقاضیان اعتراض داشته باید می تواند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را کتباً به اداره ثبت اسناد واملاک محل تسلیم وپس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خودرا به مراجع محترم قضایی تقدیم وگواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل نماید، در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست .تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴،۱۱،۱۹ نوبت دوم: ۱۴۰۴،۱۲،۴

۱ – تقاضای «مریم بخشی» فرزند «احمدعلی» نسبت به «ششدانگ یک ساختمان» بمساحت «۱۱۸،۸۱» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۴۰۳۳» فرعی از «۹۳» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «درویش آسترکی»

۲ – تقاضای «سید مصطفی موسوی فر» فرزند «سید حسینعلی» نسبت به «ششدانگ یک باب ساختمان» بمساحت «۱۵۰» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۴۹۴۴» فرعی از «۱۱۸،۱» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «غلامعلی لشنی»

۳ – تقاضای «صدیقه زلقی» فرزند «علی کرم» نسبت به «ششدانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۶۳۷،۳۱» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۳۹۵۷» فرعی از «۹۳» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه « خسرو آسترکی»

۴ – تقاضای «علی و غلامرضا کلیائی» فرزند «غلامرضا و رحیم» نسبت به «هرکدام سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان (محل جایگاه سوخت)» بمساحت «۵۳۹۰» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۴۰۳۲» فرعی از «۹۳» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی»

۵ – تقاضای «نایب علی و محمدرضا و محرم هداوند» فرزند «علی» نسبت به «هرکدام دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۱۶۸۹۲،۴۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۳۸» فرعی از «۷۷» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «متقاضیان حسب سند ۲۱۱۷۲ مورخ ۱۳۹۸،۴،۲۵»

۶- تقاضای «نایب علی و محمدرضا و محرم هداوند» فرزند «علی» نسبت به «هرکدام دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۷۰۶،۳۷» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۴۰» فرعی از «۷۷» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «متقاضیان حسب سند ۲۱۱۷۲ مورخ ۱۳۹۸،۴،۲۵»

۷ – تقاضای «نایب علی و محمدرضا و محرم هداوند» فرزند «علی» نسبت به «هرکدام دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۴۳۵۲۸،۵۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۴۳» فرعی از «۷۷» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «متقاضیان حسب سند ۲۱۱۷۲ مورخ ۱۳۹۸،۴،۲۵»

۸ – تقاضای «نایب علی و محمدرضا و محرم هداوند» فرزند «علی» نسبت به «هرکدام دو دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۴۳۳۶،۴۴» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۴۱» فرعی از «۷۷» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «متقاضیان حسب سند ۲۱۱۷۲ مورخ ۱۳۹۸،۴،۲۵»

۹ – تقاضای «نایب علی و محمدرضا و محرم هداوند» فرزند «علی» نسبت به «هرکدام یک دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۸۳۲۲،۸۵» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۳۹» فرعی از «۷۷» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «متقاضیان حسب سند ۲۱۱۷۲ مورخ ۱۳۹۸،۴،۲۵»

۱۰- تقاضای «محمدرضا هداوند» فرزند «علی» نسبت به «ششدانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۵۴۷۵،۴۳» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۴۲» فرعی از «۷۷» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «متقاضیان حسب سند ۲۷۸۰۲ مورخ ۱۴۰۰،۲،۲۷»

۲۱۱۱۳۲۷

رضا افروغ

سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان دورود

نگاه روز

تغییر ساختار ژئوپلیتیک اقتصاد جهانی در سال ۲۰۲۶

لیلاصالحی کاهکش

در نظم پس از جنگ جهانی دوم، تجارت بین‌الملل به‌عنوان حوزه‌ای نسبتاً مستقل از منازعات ژئوپلیتیک طراحی شده بود؛ حوزه‌ای که قواعد آن قرار بود رفتار دولت‌ها را پیش‌بینی‌پذیر و هزینه استفاده ابزاری از تجارت را بالا ببرد. اما سیاست‌های تعرفه‌ای سال ۲۰۲۶ نشان می‌دهد که ایالات متحده به‌طور فزاینده‌ای این تفکیک را کنار گذاشته است.

سال ۲۰۲۶ را می‌توان نقطه‌ای تعیین‌کننده در گذار نظم تجارت جهانی دانست؛ نقطه‌ای که در آن منطق لیبرال مبتنی بر قواعد مشترک، جای خود را به الگویی پراکنده، قدرت‌محور و مبتنی بر بلوک‌های همسو داده است. در مرکز این دگرگونی، سیاست تجاری ایالات متحده قرار دارد؛ سیاستی که با اتکا به تعرفه و محدودیت‌های تجاری، تجارت را از یک سازوکار اقتصادی نسبتاً خودمختار به ابزاری مستقیم در خدمت اهداف ژئوپلیتیک بدل کرده است. تثبیت رویکرد "اول آمریکا" در سال ۲۰۲۶ از سوی دونالد ترامپ، به معنای عبور آشکار واشینگتن از منطق تجارت قاعده‌محور بوده است. در این چارچوب، دسترسی به بازار آمریکا دیگر حقی مبتنی بر عضویت در نظام تجارت جهانی تلقی نمی‌شود، بلکه امتیازی مشروط است که می‌تواند در ازای همراهی سیاسی، امنیتی یا تکنولوژیک اعطا یا سلب شود. این تغییر پارادایم، بنیان‌های چندجانبه‌گرایی تجاری را با چالشی ساختاری مواجه کرده است.

از تجارت قاعده‌محور تا تجارت مشروط

در نظم پس از جنگ جهانی دوم، تجارت بین‌الملل به‌عنوان حوزه‌ای نسبتاً مستقل از منازعات ژئوپلیتیک طراحی شده بود؛ حوزه‌ای که قواعد آن قرار بود رفتار دولت‌ها را پیش‌بینی‌پذیر و هزینه استفاده ابزاری از تجارت را بالا ببرد. اما سیاست‌های تعرفه‌ای سال ۲۰۲۶ نشان می‌دهد که ایالات متحده به‌طور فزاینده‌ای این تفکیک را کنار گذاشته است. تعرفه‌ها و محدودیت‌های تجاری اکنون نه‌تنها علیه رقبا، بلکه حتی در تعامل با متحدان نیز به کار گرفته می‌شوند. این رویکرد، روابط واشینگتن با طیفی از شرکای تجاری را وارد مرحله‌ای از بی‌ثباتی ساختاری کرده است. اروپا، کانادا، مکزیک و کشورهای آسیایی، همگی با این واقعیت مواجه شده‌اند که قواعد ثابت و قابل اتکا جای خود را به مذاکرات موردی و فشارهای مقطعی داده است. نتیجه، تضعیف اعتماد به نظام تجارت چندجانبه و افزایش گرایش کشورها به سازوکارهای جایگزین است.

آمریکا و چین؛ جدایی کنترل‌شده یا همزیستی پرتنش

روابط تجاری آمریکا و چین در سال ۲۰۲۶ در وضعیتی معلق میان "جدایی اقتصادی" و "مدیریت ریسک" قرار دارد. از یک‌سو، تعرفه‌ها، محدودیت‌های تکنولوژیک و کنترل سرمایه‌گذاری‌ها شدت یافته‌اند و نشانه‌های روشنی نیز از تلاش واشینگتن برای مهار قدرت صنعتی و فناوری چین دیده می‌شود. از سوی دیگر، ویستگی متقابل دو اقتصاد آن‌چنان عمیق است که امکان یک گسست کامل را محدود می‌کند. در این فضای تعلیق، نوعی آتش‌بس شکننده شکل گرفته است؛ رقابت شدید در حوزه‌های حساس مانند نیمه‌رساناها، هوش مصنوعی و زیرساخت‌های دیجیتال، در کنار تداوم مبادلات گسترده در بخش‌های دیگر. همزمان، چین با تنوع‌بخشی به بازارهای صادراتی، تقویت پیوندهای اقتصادی در آسیا و آفریقا و فعال‌سازی چارچوب‌های چندجانبه غیرغربی، نشان داده که نظم تجاری جدید الزاماً به الزوای اقتصادی این کشور منجر نمی‌شود.

شکاف ترانس آتلانتیک و تضعیف نهادهای جهانی

در سوی دیگر، روابط ترانس آتلانتیک یکی از پرتنش‌ترین دوره‌های خود را تجربه می کند. استفاده ابزاری از تعرفه علیه شرکای اروپایی، اتحادیه اروپا را به سمت فعال‌سازی ابزارهای دفاع تجاری و بازاندیشی در وابستگی راهبردی به بازار آمریکا سوق داده است. اروپا، اگرچه همچنان به چندجانبه‌گرایی متعهد است، اما در عمل بیش از گذشته به توافقات منطقه‌ای، مشارکت‌های محدود و ائتلاف‌های موضوعی روی آورده است. این روند همزمان با تضعیف نقش سازمان تجارت جهانی تشدید شده است. فلج شدن سازوکار حل اختلاف و ناتوانی WTO در مهار اقدامات یک‌جانبه قدرت‌های بزرگ، عملاً این نهاد را از جایگاه داور مرکزی تجارت بین‌الملل خارج کرده است. در خلأ ایجادشده، کشورها به‌جای اتکا به قواعد جهان‌شمول، به دنبال تضمین منافع خود از طریق بلوک‌های همسو و توافقات انعطاف‌پذیرتر رفته‌اند.

تثبیت نظم بلوکی و منطق امنیتی زنجیره‌های تأمین

حاصل این تحولات، شکل‌گیری نظمی بلوکی در تجارت جهانی است؛ نظمی که در آن زنجیره‌های تأمین نه بر اساس بیشینه‌سازی کارایی اقتصادی، بلکه بر مبنای ملاحظات امنیتی و همسویی سیاسی بازآرایی می‌شوند. مفهوم همسوگرایی در تجارت و سرمایه‌گذاری، جایگزین جهانی‌سازی کلاسیک شده و مرزهای اقتصادی بیش از گذشته با خطوط ژئوپلیتیک هم‌پوشانی یافته‌اند. در این نظم نوظهور، تجارت دیگر صرفاً ابزار رشد اقتصادی نیست، بلکه بخشی از معادله موازنه قدرت به شمار می‌رود. انتخاب شرکای تجاری، محل استقرار تولید و مسیرهای انتقال کالا، همگی تحت تأثیر محاسبات امنیتی قرار گرفته‌اند. این وضعیت، اگرچه برای برخی کشورها فرصت‌هایی برای اصلاح جایگاه خود ایجاد می کند، اما در مجموع هزینه‌های سیستماتیک تجارت جهانی را افزایش می‌دهد.

در مجموع، سال ۲۰۲۶ را می‌توان نقطه تثبیت گذار از نظم لیبرال مبتنی بر قواعد به نظمی پراکنده، بلوکی و قدرت‌محور دانست و سیاست‌های تعرفه‌ای آمریکا در این میان نه یک عامل حاشیه‌ای، بلکه محرکی مرکزی هستند که روندهای نهفته را آشکار و تسریع خواهند کرد.

Alborz.payam@gmail.com

خبر

معیشت یک میلیون خانوار وابسته به منابع طبیعی کشور

رییس سازمان منابع طبیعی کشور گفت: معیشت بیش از یک میلیون خانوار ایرانی به منابع طبیعی وابسته است.

به گزارش زمان به نقل ازتسنیم، رضا افلاطونی رییس سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور با تأکید بر اهمیت راهبردی منابع طبیعی در توسعه پایدار کشور، بهره‌گیری از ظرفیت بخش خصوصی و مشارکت مردمی را از الزامات اصلی صیانت و بهره‌برداری اصولی از عرصه‌های طبیعی اعلام کرد. وی افزود: منابع طبیعی با توجه به خدمات و کارکردهایی که بلحاظ اقتصادی و زیست محیطی دارد یک سازمان عام المنفعه و مردمی است و بطور مستقیم و غیر مستقیم با زندگی مردم سر و کار دارد. رضا افلاطونی با بیان اینکه زندگی بیش از یک میلیون خانوار ایرانی به منابع طبیعی وابسته است، خاطر نشان کرد: دامنه عرصه های منابع طبیعی گسترده و پهناور است و حفاظت از جنگل ها و مراتع با پیچیدگی روبروست بنابراین منابع طبیعی با همراهی و مشارکت همگانی مردم معنا و مفهوم پیدا خواهد کرد.مسئول اول منابع طبیعی کشور با اشاره به ظرفیت‌های متنوع عرصه‌های منابع طبیعی به حوزه بیابان اشاره کرد و افزود: با برنامه‌ریزی دقیق می‌توان در عرصه های بیابانی، با راه اندازی گردشگری طبیعی، استقرار پنل‌های خورشیدی و کشت گیاهان دارویی به‌عنوان فرصت‌های اقتصادی استفاده کرد.